

"Vilken betydelse har en människas bakgrund för ett gott liv? "

När jag tar tunnelbanan från Solna till min skola på Södermalm passerar jag ett tiotal stationer. Jag slås ofta av tanken att vi som bor på samma linje, i samma stad, har väldigt olika förutsättningar. Varför är det så och hur påverkar det våra liv?

Enligt statistik från Statistiska centralbyrån utgörs 24 procent av Sveriges befolkning av personer som är födda utrikes samt personer som har två utrikesfödda föräldrar. Ingen blir väl förvånad över att dessa personer oftast inte etablerade i Sverige på samma sätt som den delen av befolkningen som befunnit sig i landet flera generationer tillbaka.

En stor del av dessa migranter saknar högre utbildning och när de anländer till Sverige bosätter de sig ofta i billigare hyresrätter i av vissa kallade "no go- zoner". Dessa är samma områden som är präglade av en tydlig segregation men där också en påtaglig gemenskap och sammanhållning existerar. Dessa är även de områden som oundvikligen har stor påverkan på invånarnas liv.

Exempel på förhållanden som uppstått som en konsekvens av segregationen skildras av Delegationen mot segregation och beskrivs som sämre livsmöjligheter sett till resultaten i skolan, utbildningsnivån och chanser på arbetsmarknaden. Inkomst och arbetslöshet har till och med inverkan på medellivslängden. Ett exempel på en välbärgad Stockholmsförort där inkomsterna är höga och arbetslösheten är låg är Danderyd. Här ligger medellivslängden på 83,7 år. Detta jämfört med medellivslängden i Vårby gård som ligger på 79,5 år. En oerhörd konsekvens av det segregerade samhället.

Ojämligheten är på riktigt och påverkar oss dagligen. För högern blir svaret individuellt; skärp dig, skaffa ett jobb, sluta gnäll och ryck upp dig. Men självklart räcker det inte att skjuta över samhällsproblem på var och en. För att på riktigt frigöra människor måste vi bekämpa roten till problemen. Vi måste förstå maktstrukturer för att landa rätt i diskussionen om människors olika förutsättningar och effekterna på människors liv.

Antalet lärare med lärarexamen i de socioekonomiskt utsatta områdena är betydligt lägre än i de områdena där elevernas föräldrar har höga utbildningar. I "starkare" bostadsområden når barnen höga skolresultat, lärarna har legitimation och nästan alla kan påverka sina liv. Att kunna ställa krav, påverka och få sina behov och rättigheter tillfredsställda är någonting mycket viktigt och i mina ögon bör dessa vara grundläggande rättigheter. Detta vare sig du bor i ett välsituerat område eller om platsen du bor på är socioekonomiskt utsatt.

Mitt syfte med den här texten är inte att alla måste bli lika. Jag vill belysa hur avgörande människors förutsättningar är i det nutida samhället. Hur mycket vi själva än kämpar kan vi inte påverka utfallet fullt ut. Självklart kan den som växer upp i ett utsatt område lyckas, men statistiskt sett har inte alla samma möjlighet. Ojämligheten sätter därmed hinder.

Jag tycker att de existerande samhällsstrukturerna inte gör någonting annat än att polarisera och orsaka segregation. Exempel på faktorer som inte ska påverka våra liv är den socioekonomiska statusen i våra områden, våra föräldrars utbildning och kontaktnät och våra ekonomiska villkor. Målet måste ju vara att uppnå ett samhälle där dessa förutsättningar varken ska påverka eller avgöra hur mycket man kan påverka den egna livssituationen.

Skillnaderna i vår stad är stora. Jag drömmer om att mina barn ska kunna åka till och från skolan i en stad där vi håller

ihop och där alla oavsett bakgrund har samma chanser att lyckas genom livet.

Nathalie